

Seier' n er vår!

Jeg kommer begeistret og full av frigjort glede hjem fra årets kirkemøte i Trondheim. Vi har all grunn til å juble; likekjønnet vigsel ble vedtatt på mandag, og like over midnatt natt til onsdag ble den første vigsel av homofile foretatt. For 16 år siden fridde Kjell til Erik. Svaret var ja, men da skulle de vies i kirken! Nå har det skjedd. "Seier'n er vår!"

Det er ikke mange årene siden vi homofile var sett på og behandlet som både kriminelle, syke og syndige. Vi hadde heller ikke noen rettigheter. Vi var stuet bort i mørke skap og kunne ikke leve oss ut i full åpenhet som de vi er skapt til å være: Å elske den du er glad i av samme kjønn!

Kommende søndags pretekst som vi nettopp hørt lest (Mark 2.1-12. Den lamme mannen), er jo en av de mest huskede fortellingene fra søndagskolens flanellograf:

En stor folkemengde hadde samlet seg fordi Jesus, den store helbrederen, var i nærheten. Vi ser det godt for oss det som skjedde under denne hendelsen: Den lamme mannen – en syk som lå på en bære. Vi ser vennene som bringer ham til Jesus, denne mannen med helbredende kraft. De gikk opp på det flate taket og senket båret med den lamme ned, midt foran Jesus og folkemengden. Det helt fantastiske skjedde: Den lamme reiste seg, tok båret og gikk helbredet bort. Vennene og folkemengden kunne stemme i og juble: Seier'n er vår! Han som var lam, den syke, var nå helbredet!

Her kunne vi forlate denne solskinnshistorien fra søndagskolen. Men vi kan ikke det: Fordi det var midt i folkemengden, var det flere til stede som vitner til det som skjedde. De skriftlærde var også til stede. Og dermed blir det duket for en teologisk debatt. De beskyldte Jesus for å spotte Gud fordi han kunne helbrede synd!

Jesus turnerer deres problemstilling med å sette opp to muligheter: "Hva er lettest å si til den lamme: "Syndene dine er tilgitt" eller "Stå opp, ta båret din og gå"?"

På Jesu tid var sykdom ensbetydende med synd. Vi kjenner jo til hvordan det ble stilt spørsmål til den blinde mannen om det var fedrene eller den blinde selv som hadde syndet.

Og i vår tid: Hvor lenge har ikke homofile fått høre at vi var syke, psyke og syndige!?

Med andre ord er søndagens pretekst høyst relevant i disse dager også!

Som sjelesørger, finner jeg disse to mulighetene høyst interessante.

Å tilgi synder var også en konkret handling med håndspåleggelse og omfavning av den omvendte synder. Lik den om sønnen, den bortkomne sønnen, den yngste som blir mottatt med faderens kjærlige omfavning ved hjemkomsten.

Omfavningen er jo slik alle barn er blitt tatt vare på av sine mødre. En god og trygg favn å hvile i! En mors favn skaper alltid trygghet og ro, Og hvor trygt er det ikke å bli værende ved hennes bryst?

Å la tilgivelsen bli den eneste mulighet kan friste den helbredende til å bli hvilende på sine laurbær. Den andre muligheten Jesus stiller opp og praktiserte var jo at den syke fikk reise seg fra sitt sykeleie, ta båret og gå ut i igjen, oppreist, med nye krefter. Han var "Fit for fight!"

Parallellen til oss homofile og lesbiske – alle vi "tidligere syndere og syke" gir seg selv: Å ha venner som stiller opp for en og hjelper en frem for Jesus fører til helbredelse og nytt liv: Du er sett, og du er hel i Kristus!

Dagens venner synliggjorde seg på årets historiske kirkemøte og de takkes herved: De bar båret frem, og fra nå av går vi sammen: Oppreiste, fullverdige og inkludert frem til alteret. Kvinne og kvinne, mann og mann, hånd i hånd, blir erklært som rette ektefolk, velsignet og bedt for. Kjærligheten har i sannhet seiret!

Så blir også vi her og nå i kveld og i dette kapell vitne til Jesu tilgivende, helbredende og inkluderende kjærlighet!

Igen hadde den Jesus vi har kommet til tro på, bedt til og satt vårt håp til – HAN har igjen åpenbart/vist seg for oss som den gang! Vi har grunn til å juble over at det er den samme helbredende, tilgivende og inkluderende kjærlighet som har gjort at motstand og de tidligere merkelapper over oss som syndere, har ført til at et helt kirkemøtet har snudd homofiles lidelseshistorie og Åpen Kirkegruppe sin 41 år lange ørkenvandring til et frigjørende møte der vi er oppreist og kan vandre videre i glad frimodighet – Sett og elsket i Kristi navn med kirkens velsignelse!

I sannhet Et stykke åpenbar nåde i begynnelsen av reformasjonens jubileumsår, et år som har overskriften NÅDE!